

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. rugsėjo 12 d.*

„SESV 273 straipsnis – Valstybių narių ginčas, pateiktas Teisingumo Teismui pagal specialų šalių susitarimą – Apmokestinimas – Dvišalė dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis – Vertybinių popierių palūkanų apmokestinimas – „Skolinių reikalavimų, gaunant pelno dalį“ sąvoka“

Byloje C–648/15

dėl 2015 m. gruodžio 3 d. pagal SESV 273 straipsnį pareikšto ieškinio

Austrijos Respublika, atstovaujama C. Pesendorfer, F. Koppensteiner ir H. Jirousek,

ieškovė,

prieš

Vokietijos Federacinę Respubliką, atstovaujamą T. Henze ir J. Möller,

atsakovę,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz ir J. L. da Cruz Vilaça, teisėjai J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadjiev, C. Toader, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. gruodžio 6 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2017 m. balandžio 27 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Austrijos Respublika ieškinyje Teisingumo Teismo prašo priimti sprendimą dėl jos ir Vokietijos Federacinės Respublikos ginčo dėl 2000 m. rugpjūčio 24 d. *Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen* (Austrijos Respublikos ir Vokietijos

* Proceso kalba: vokiečių.

Federacinės Respublikos dvigubo pajamų ir kapitalo apmokestinimo išvengimo sutartis) (*BGBL*. III, 182/2002, toliau – Austrijos ir Vokietijos sutartis) 11 straipsnio 2 dalies aiškinimo, kiek tai susiję su vertybinių popierių (*Genussscheine*), išleistų Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje buveinę turinčios bendrovės ir priklausančių Austrijos Respublikos teritorijoje buveinę turinčiai bendrovei, palūkanų apmokestinimu.

Teisinis pagrindas

Vienos konvencija

- 2 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės (*Jungtinių Tautų sutarčių rinkinys*, 1155 t., p. 331, toliau – Vienos konvencija) 31 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Sutartis aiškinama laikantis geros valios principų, atsižvelgiant į joje vartojamų sąvokų įprastinę reikšmę sutarties kontekste ir atsižvelgiant į sutarties objektą bei jos tikslą.“

Austrijos ir Vokietijos sutartis

- 3 Austrijos ir Vokietijos sutarties 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Kai susitariančioji valstybė konkrečiu momentu taiko [Austrijos ir Vokietijos sutartį], kiekviena joje neapibrėžta sąvoka ar frazė turi tokią reikšmę, kuri tuo metu jai suteikiama pagal šios valstybės teisę, susijusią su mokesčiais, kuriems taikoma ši sutartis, išskyrus atvejus, kai atsižvelgiant į kontekstą būtinas kitoks aiškinimas, o šiai sąvokai ar frazei suteikta reikšmė pagal šios valstybės mokesčių teisę turi viršenybę prieš reikšmę, jai suteikiamą pagal kitas šios valstybės teisės šakas.“

- 4 Pagal šios sutarties 11 straipsnio 1 dalį pajamos palūkanų forma apmokestinamos jų gavėjo rezidavimo ar įsisteigimo valstybėje. Šis vertinimas skiriasi nuo numatyto tos pačios sutarties 10 straipsnyje dėl dividendų pajamų, kurios iš esmės apmokestinamos jų kilmės valstybėje.

- 5 Minėtos sutarties 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Pajamos, gaunamos iš teisių ar skolinių reikalavimų, gaunant pelno dalį, įskaitant pajamas, kurias pasyvusis narys gavo dėl savo pasyvaus dalyvavimo, arba pajamos iš teisę gauti pelno suteikiančių paskolų ir obligacijų vis dėlto taip pat gali būti apmokestinamos šių pajamų kilmės valstybėje pagal šios valstybės teisę.“

- 6 Siekdamas išvengti dvigubo tokių pajamų apmokestinimo abi susitariančiosios valstybės pasirinko „įskaitymo“ metodą, apibrėžtą Austrijos ir Vokietijos sutarties 23 straipsnyje, pagal kurį palūkanų gavėjo rezidavimo ar įsisteigimo valstybė iš šioje valstybėje gautino mokesčio nuo šio gavėjo pajamų išskaičiuoja sumą, atitinkančią kilmės valstybėje jau sumokėtą mokestį.

- 7 Austrijos ir Vokietijos sutarties 25 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad bet kuris asmuo, manantis, kad jam pritaikytas šios sutarties neatitinkantis apmokestinimas, gali inicijuoti susitariančiųjų valstybių kompetentingų institucijų taikinimo procedūrą.

8 Tos pačios sutarties 25 straipsnio 5 dalyje nurodyta:

„Jeigu aiškinant ar taikant šią sutartį kyla sunkumų ar abejonių ir jų neįmanoma išspręsti per kompetentingų institucijų taikinimo procedūrą, rengiamą pagal pirmesnes šio straipsnio dalis, per trejus metus nuo šios procedūros pradžios susitariančiosios valstybės 1 dalyje nurodyto asmens prašymu privalo pateikti ginčą [Europos Sąjungos] Teisingumo Teismui laikydamosi arbitražo procedūros pagal [SESV 273 straipsnį].“

9 Austrijos ir Vokietijos sutarties 30 straipsnyje patikslinta, kad jos protokolas yra sudedamoji šios sutarties dalis.

10 Šio protokolo 16 punkte numatyta, kad Austrijos ir Vokietijos sutarties nuostatos, parengtos pagal atitinkamas Europos ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) pavyzdinės sutarties dėl pajamų ir kapitalo apmokestinimo nuostatas, paprastai turi tą pačią reikšmę, kaip ir nuostatos, pateiktos šios pavyzdinės sutarties straipsnių komentaruose. Be to, tame pačiame punkte nurodyta, kad šie komentarai yra priemonė aiškinti Austrijos ir Vokietijos sutartį pagal Vienos konvenciją.

Faktinės ginčo aplinkybės

11 1996–1998 m. laikotarpiu *Bank Austria AG*, Austrijos Respublikos teritorijoje buveinę turinti ir šioje valstybėje narėje neribotai apmokestinama bendrovė, įsigijo vertybių popierių iš *Westdeutsche Landesbank Girozentrale Düsseldorf und Münster*, vėliau tapusio *Landesbank NRW*, kurio buveinė yra Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje.

12 Kaip teigia Austrijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika to neginčija, šių vertybinių popierių išleidimo sąlygas galima apibendrinti taip:

- šie vertybiniai popieriai suteikia teisę gauti metinę sumą, atitinkančią fiksuotą jų nominaliosios vertės procentinę dydį,
- jeigu dėl metinės išmokos gali būti patiriama balansinių nuostolių, jų suma atitinkamai mažinama nuostolių suma,
- vis dėlto šie vertybiniai popieriai suteikia teisę jų galiojimo laikotarpiu į neišmokėtų sumų sumokėjimą paskesniais metais, jeigu toks atsiskaitymas nesukelia balansinių nuostolių,
- palūkanų ir įsiskolintų sumų išmokėjimui teikiama pirmenybė prieš atidėjinius į rezervą ir garantams mokamus mokėjimus,
- kapitalo suma, kurią emitentas gauna mainais už vertybinius popierius, kompensuojama nominaliąja jų verte,
- tačiau, nustačius balansinius nuostolius, kompensuojamoji įsiskolinimo suma atitinkamai mažinama šių nuostolių suma. Šiuo atveju išmokėtos sumos ir vertybinio popieriaus nominaliosios vertės skirtumas perkeliamas į kitus metus, jeigu tais metais nepatiriama balansinių nuostolių,
- vertybiniai popieriai nesuteikia teisės gauti likviduojamos bendrovės emitentės turto dalies ir
- emitentas turi teisę nutraukti įsipareigojimų vykdymą, jeigu vertybiniai popieriai nebesuteikia teisės į mokesčių atskaitą.

- 13 Nors neginčijama tai, kad pajamos iš nagrinėjamų vertybinių popierių yra palūkanos, kaip tai suprantama pagal Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnį, o ne dividendai pagal šios sutarties 10 straipsnį, Austrijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika nesutaria dėl to, ar šioms palūkanoms taikoma minėtos sutarties 11 straipsnio 1 dalis, ar 11 straipsnio 2 dalis. Tiksliau Austrijos Respublika mano, kad nagrinėjami vertybiniai popieriai nesuteikia teisės gauti pelno dalies, kaip tai suprantama pagal tos pačios sutarties 11 straipsnio 2 dalį, o Vokietijos Federacinė Respublika teigia priešingai.
- 14 Kadangi nuomonės dėl *Bank Austria* gautų palūkanų teisinio vertinimo išsiskyrė, šios dvi valstybės narės reikalavo išimtinės teisės jas apmokestinti, dėl to 2003–2009 m. finansiniais metais ši bendrovė buvo apmokestinta dvigubai.
- 15 Pagal Austrijos ir Vokietijos sutarties 25 straipsnio 1 dalį *Bank Austria* pateikė prašymą Austrijos institucijoms pradėti taikinimo procedūrą. Austrijos Respublika pradėjo šią procedūrą, tačiau 2011 m. pabaigoje ši procedūra pasibaigė nepasiekus jokio susitarimo.
- 16 Tada *Bank Austria* prašė Austrijos Respublikos perduoti ginčą Teisingumo Teismui pagal Austrijos ir Vokietijos sutarties 25 straipsnio 5 dalį.

Šalių reikalavimai

- 17 Austrijos Respublika prašo Teisingumo Teismo:
- konstatuoti, kad nagrinėjami vertybiniai popieriai neturi būti laikomi skoliniais reikalavimais, suteikiančiais teisę gauti dalį pelno, kaip tai suprantama pagal Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnio 2 dalį, ir kad dėl to išimtinė teisė apmokestinti jų palūkanas priklauso Austrijos Respublikai, kaip faktinio gavėjo rezidavimo valstybei,
 - konstatuoti, kad Vokietijos Federacinė Respublika dėl to turi neapmokestinti šių palūkanų ir turi grąžinti mokestį, kuriuo šios pajamos jau buvo apmokestintos, ir
 - priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.
- 18 Vokietijos Federacinė Respublika Teisingumo Teismo prašo:
- konstatuoti, kad nagrinėjami vertybiniai popieriai turi būti laikomi skoliniais reikalavimais, suteikiančiais teisę gauti pelno dalį, kaip tai suprantama pagal Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnio 2 dalį, ir kad dėl to išimtinė teisė apmokestinti jų palūkanas priklauso Vokietijos Federacinei Respublikai, kaip šių pajamų kilmės valstybei,
 - konstatuoti, kad Austrijos Respublika dėl to turi vengti šių palūkanų dvigubo apmokestinimo ir grąžinti mokestį, kuriuo šios pajamos jau buvo apmokestintos, ir
 - priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo išspręsti ginčą

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

- 19 Ieškinys Teisingumo Teismui pateiktas remiantis SESV 273 straipsniu, pagal kurį jis gali „spręsti visus valstybių narių tarpusavio ginčus, susijusius su Sutarčių dalyku, jei tokie ginčai jam pateikiami pagal specialų šalių susitarimą“.

- 20 Šia nuostata Teisingumo Teismo jurisdikcija siejama, pirma, su valstybių narių tarpusavio ginčo egzistavimu, o dėl to šioje byloje abejonių nėra.
- 21 Iš tiesų Austrijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika prašo išimtinės teisės apmokestinti pajamas, susijusias su mokestiniais metais, kuriais abi šios valstybės priklausė Europos Sąjungai. Dėl šio dvigubo reikalavimo mokesčių mokėtojas apmokestintas dvigubai, o tai prieštarauja Austrijos ir Vokietijos sutarties, kuria susitariančiosios valstybės būtent siekė išvengti dvigubo apmokestinimo, tikslams. Kadangi šioje sutartyje numatyta taikinimo procedūra buvo nesėkminga, valstybių narių tarpusavio ginčo egzistavimas pagal SESV 273 straipsnį gali būti tik patvirtintas.
- 22 Antra, Teisingumo Teismo jurisdikcijai taikoma sąlyga, kad jam pateiktas ginčas turi būti susijęs su Sutarčių dalyku.
- 23 Kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 43 punkte, atsižvelgiant į įvairias SESV 273 straipsnio kalbines versijas matyti, kad sąvoką „susijęs“ reikia suprasti kaip ryšį, o ne kaip identišką santykį.
- 24 Šį aiškinimą patvirtina palyginimas su SESV 259 straipsnyje numatyta galimybe valstybei narei pateikti ieškinį dėl kitos valstybės narės įsipareigojimų nevykdymo, kai ji mano, kad pastaroji valstybė neįvykdė vienos iš pareigų pagal pačias Sutartis.
- 25 Todėl SESV 273 straipsnyje nustatyta sąsajos sąlyga yra įvykdyta, kai nustatyta, kad Teisingumo Teismui pateiktas ginčas turi objektyviai nustatomą ryšį su Sutarčių dalyku.
- 26 Akivaizdu, kad taip yra šioje byloje, atsižvelgiant į teigiamą dvigubo apmokestinimo sumažinimo poveikį vidaus rinkos, kurią Sąjunga siekia sukurti pagal ESS 3 straipsnio 3 dalį ir SESV 26 straipsnį, veikimui. Iš tiesų, kaip iš esmės pažymėjo Europos Komisija 2011 m. lapkričio 11 d. komunikate Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „Dvigubas apmokestinimas bendrojoje rinkoje“ (COM(2011) 712 *final*), dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties sudarymo tarp dviejų valstybių narių tikslas ir poveikis – išvengti tam tikrų nesuderinto jų apmokestinimo įgaliojimų įgyvendinimo pasekmių ar jas sušvelninti, nes toks įgyvendinimas gali apriboti naudojimąsi SESV numatytomis judėjimo laisvėmis, atgrasyti nuo jo ar padaryti jį mažiau patrauklų.
- 27 Galiausiai Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl ieškinio pagal SESV 273 straipsnį, tik jeigu jis pateiktas Teisingumo Teismui pagal specialų šalių susitarimą.
- 28 Žinoma, šis ieškinys pateiktas ne pagal arbitražinę išlygą, specialiai priimtą siekiant išspręsti šį ginčą, bet pagal bendrąją Austrijos ir Vokietijos sutarties nuostatą, t. y. šios sutarties 25 straipsnio 5 dalį, nustatytą anksčiau, nei kilo šis ginčas, kuria susitariančiosios valstybės įsipareigojo kreiptis į Teisingumo Teismą dėl visų sunkumų, kurių galėtų kilti aiškinant ar taikant šią sutartį ir kurie nebūtų išspręsti pagal draugišką susitarimą.
- 29 Kadangi taip yra, atsižvelgiant į SESV 273 straipsniu siekiamą tikslą suteikti valstybėms narėms priemonę, padėsiančią išspręsti jų ginčus, susijusius su Sutarčių dalyku, Sąjungos teisminėje sistemoje, niekas neklaido, kad šalių susitarimas dėl kreipimosi į Teisingumo Teismą būtų numatytas iš anksto prieš kylant galimam ginčui dėl atvejų, nustatytų tokioje nuostatoje kaip Austrijos ir Vokietijos sutarties 25 straipsnio 5 dalis (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 172 punktą).
- 30 Tuo remiantis darytina išvada, kad Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl šio ginčo.

Dėl esmės

- 31 Ginčas susijęs su klausimu, ar sąvoka „skoliniai reikalavimai, gaunant pelno dalį“, vartojama Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnio 2 dalyje, turi būti aiškinama taip, kad ji apima tokius vertybinius popierius, kaip nagrinėjami šioje byloje.
- 32 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šie vertybiniai popieriai gali būti laikomi tam tikros rūšies obligacijomis. Iš tiesų, iš jų emisijos sąlygų matyti, kad už juos mokamos fiksuoto dydžio palūkanos, taikomos nuo jų nominaliosios vertės. Tačiau iš esmės jų specifiškumas susijęs su tuo, kad palūkanų mokėjimas yra sumažinamas arba net sustabdomas, jeigu dėl tokio mokėjimo bendrovė emitentė finansinius metus užbaigtų nuostolingai, prieš išmokant nesumokėtas sumas, kai ji tampa pelninga, su sąlyga, kad toks atsiskaitymas nesukelia nuostolių.
- 33 Todėl siekiant išspręsti ginčą reikia išsiaiškinti, ar atlygio už šiuos vertybinius popierius būdas gali būti laikomas „suteikiančiu teisę gauti pelno dalį“, kaip tai suprantama pagal Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnio 2 dalį, o ši sąvoka minėtoje sutartyje neapibrėžta.
- 34 Šiuo klausimu Vokietijos Federacinė Respublika remiasi aiškinimu pagal nacionalinę teisę, visų pirma 2010 m. rugpjūčio 26 d. *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija) sprendimu, pagal kurį atlygio už nagrinėjamus vertybinius popierius išraiška – teisė gauti pelno dalį.
- 35 Žinoma, Austrijos ir Vokietijos sutarties 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta aiškinimo taisyklė, pagal kurią šioje sutartyje neapibrėžta sąvoka ar frazė turi būti suprantama pagal reikšmę, kuri jai suteikiama pagal ją taikančios valstybės mokesčių teisę.
- 36 Tačiau ši vienos valstybės taikoma aiškinimo taisyklė tam tikru momentu negali būti laikoma taisykle, skirta problemoms dėl dviejų susitariančiųjų valstybių aiškinimo skirtumų išspręsti.
- 37 Be to, dėl priešingo aiškinimo minėtos sutarties 25 straipsnio 5 dalies nuostatos netektų savo veiksmingumo, o jų taikinimo procedūra ir sąlyga dėl jurisdikcijos Teisingumo Teismui suteikimo turėtų mažai prasmės, jeigu susitariančiosios valstybės būtų nusprendusios, kad ši sutartis bus aiškinama tik remiantis nacionalinėmis teisėmis, net jeigu, kaip šioje byloje, jų reikšmės visiškai priešingos.
- 38 Todėl sąvoką „skoliniai reikalavimai, gaunant pelno dalį“ pagal Austrijos ir Vokietijos sutartį reikia aiškinti vadovaujantis tarptautinės teisės metodais.
- 39 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis Vienos konvencijos, kurios šalys yra Austrijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika, nuostatomis, sutartis turi būti aiškinama laikantis geros valios principų, atsižvelgiant į joje vartojamų sąvokų įprastą reikšmę sutarties kontekste ir į sutarties objektą bei jos tikslą, atsižvelgiant į visas šios sutarties šalių tarpusavio santykiams taikytinas atitinkamas tarptautinės teisės normas (šiuo klausimu žr. 2010 m. vasario 25 d. Sprendimo *Brita*, C-386/08, EU:C:2010:91, 43 punktą).
- 40 Dėl, pirma, sąvokos „teisė gauti pelno dalį“ įprastos reikšmės reikia pažymėti, kad ir bendrinėje kalboje, ir labiausiai pripažįstamuose apskaitos standartuose nurodoma prasmė, kuri iš esmės reiškia tikslą gauti įmonės metinės veiklos teigiamų pajamų dalį. Paprastai taip yra ir akcininko ir, be kita ko, darbuotojo, kurio darbo sutartyje numatyta priemoka, atitinkanti darbdavio gauto pelno dalį, atveju.
- 41 Be to, frazė „teisė gauti pelno dalį“ paprastai yra susijusi su bet kokios rizikingos ekonominės veiklos metinio rezultato kintamumu ir nenusipėjamumu. Taip pat teisė gauti finansinių metų pelno dalį paprastai reiškia teisę gauti neapibrėžtą sumą finansinių metų pradžioje, kuri skirtingais finansiniais metais gali skirtis ir, be to, gali būti lygi nuliui.

- 42 Taigi frazė „skoliniai reikalavimai, gaunant pelno dalį“ yra susijusi su finansinėmis priemonėmis, kurių atlygis bent jau iš dalies skiriasi priklausomai nuo skolininko metinio pelno sumos.
- 43 Tokį aiškinimą patvirtina kontekstinė analizė ir nuostatų, kuriose yra sąvoka „skoliniai reikalavimai, gaunant pelno dalį“, dėl kurios kilo šis ginčas, tikslo analizė.
- 44 Be to, dėl konteksto reikia pažymėti, kad ši sąvoka yra Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnio 2 dalyje prieš išvardijimą, skirtą jai iliustruoti, kur nurodomos trijų rūšių finansinės priemonės, kurių bendra savybė, kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 94–97 punktuose, yra tai, kad jų atlygis gali skirtis priklausomai nuo emitento metinio pelno.
- 45 Tas pats pasakytina apie „teisę gauti pelno suteikiančias obligacijas“, kurios paprastai apibrėžiamos kaip obligacijos, be jų suteikiamų fiksuotų palūkanų, suteikiančios teisę į emitento pelno dalį.
- 46 Panašiai „teisę gauti pelno suteikiančioms paskoloms“ iš esmės būdingos fiksuotos arba kintamos pagrindinės palūkanos, kurios yra papildomos palūkanomis, susietomis su skolininko pelno suma.
- 47 Dėl „pasyviojo nario“ pažymėtina, kad, neatsižvelgiant į jo formą, pagal apibrėžimą jo tikslas – gauti bendrovės, kurios akcijų jis turi, pelno dalį, kaip, be to, tvirtino Austrijos Respublika ir jai nebuvo prieštarauta.
- 48 Galiausiai dėl nuostatų, kuriose yra frazė „skoliniai reikalavimai, gaunant pelno dalį“, tikslo reikia pažymėti, kad Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnio 2 dalis yra nukrypimas nuo susitariančiųjų valstybių apmokestinimo kompetencijos paskirstymo principo, išreikšto šios sutarties 11 straipsnio 1 dalyje, pagal kurį palūkanos iš esmės apmokestinamos tik jų gavėjo įsisteigimo ar rezidavimo valstybėje. Ši nukrypti leidžianti nuostata suteikia galimybę palūkanas, gautas už skolinį reikalavimą, suteikiantį teisę gauti pelno dalį, „taip pat“ apmokestinti jų kilmės valstybėje. Taigi šių palūkanų gavėjo įsisteigimo ar rezidavimo valstybė turi išvengti dvigubo apmokestinimo, įskaitydama jau sumokėtą mokestį prie šaltinio į kitus skolinio reikalavimo savininko mokėtinus mokesčius.
- 49 Atsižvelgiant į šią Austrijos ir Vokietijos sutarties bendrą struktūrą ir tikslą, kuriuo siekiama kiek įmanoma išvengti teisinio dvigubo apmokestinimo tarpvalstybinėse situacijose tarp dviejų susitariančiųjų valstybių, kriterijus, leidžiantis nukrypti nuo suderinto apmokestinimo kompetencijos paskirstymo, t. y. teisės gauti pelno dalį buvimas, turi būti aiškinamas siaurai, kaip nurodyta šio sprendimo 40–42 punktuose.
- 50 Iš tiesų šios sutarties 11 straipsnio 2 dalyje nurodytą frazę „teisę gauti pelno dalį“ aiškinant plačiai galėtų būti apribota jos 11 straipsnio 1 dalies, kuria griežtai paskirstant kompetenciją apmokestinti palūkanas siekiama išvengti bet kokio dvigubo apmokestinimo, taikymo apimtis, o šio 11 straipsnio 2 dalies taikymas reiškia dvigubą apmokestinimą, kurio neigiamas poveikis tinkamam vidaus rinkos veikimui yra tik sušvelnintas įskaitymo taisykle, numatyta tos pačios sutarties 23 straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 dalies b punkte.
- 51 Šioje byloje akivaizdu, kad už nagrinėjamus vertybinius popierius kiekvienais metais mokamas atlygis, remiantis fiksuota palūkanų norma, taikoma nuo jų nominaliosios vertės, kuri taip pat yra fiksuota, nes šie du duomenys yra iš anksto nustatomi pasirašymo metu.
- 52 Iš tiesų atlygis už šiuos vertybinius popierius, be to, yra ypatingas tuo, kad jis yra sumažinamas arba jo mokėjimas sustabdomas, jeigu dėl šio atlygio bendrovė emitentė finansinius metus užbaigtų nuostolingai, o paskui jis išmokamas paskirstant nesumokėtas sumas per paskesnius pelningus finansinius metus, su sąlyga, kad neišmokėtų sumų sumokėjimas nesukelia nuostolių, todėl šias neišmokėtas sumas pridėdant prie palūkanų, įprastai mokamų už minėtus vėlesnius finansinius metus, mokėjimo.

- 53 Tačiau ši ypatybė reiškia tik tai, kad metinis palūkanų mokėjimas susietas su sąlyga, kad už tuos pačius finansinius metus bus pasiektas pakankamas apskaitinis pelnas, o ne tai, kad nagrinėjami vertybiniai popieriai, be metinių palūkanų, suteikia teisę į šio pelno dalį.
- 54 Atsižvelgiant į visa tai, kas nurodyta, sąvoka „skoliniai reikalavimai, gaunant pelno dalį“, vartojama Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnio 2 dalyje, turi būti aiškinama taip, kad ji neapima tokių vertybinių popierių, kaip nagrinėjami šioje byloje.
- 55 Dėl Austrijos Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos abipusių prašymų nustoti įgyvendinti apmokestinimo įgaliojimus dėl pajamų iš nagrinėjamų vertybinių popierių reikia pasakyti, kad jiems patenkinti pakanka Teisingumo Teismo pateikto atsakymo į Austrijos ir Vokietijos sutarties 11 straipsnio 2 dalies aiškinimo klausimą.
- 56 Dėl Austrijos Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos abipusių prašymų nurodyti grąžinti neteisėtai surinktus mokesčius pažymėtina, kad bet kuriuo atveju nereikia dėl to priimti sprendimo.
- 57 Iš tiesų Teisingumo Teismas neturi informacijos, leidžiančios jam priimti poziciją šiuo klausimu, be kita ko, dėl bet kokio galimo poveikio procedūroms, galimai vykstančioms vienos ar kitos valstybės teismuose.
- 58 Todėl Austrijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika turi nustatyti šio sprendimo pasekmes šiuo tikslu sąžiningai bendradarbiaudamos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 59 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.
- 60 Kadangi Austrijos Respublika prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Vokietijos Federacinės Respublikos, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Sąvoka „skoliniai reikalavimai, gaunant pelno dalį“, vartojama 2000 m. rugpjūčio 24 d. *Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen* (Austrijos Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos dvigubo pajamų ir kapitalo apmokestinimo išvengimo sutartis) 11 straipsnio 2 dalyje, turi būti aiškinama taip, kad ji neapima tokių vertybinių popierių, kaip nagrinėjami šioje byloje.

2. Vokietijos Federacinė Respublika padengia bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.